

## **Sinemada Dramatik Yapıyı Oluşturan Unsurların “400 Darbe” Filmi Üzerinden Çözümlemesi**

Esennur SİRER  
Üsküdar Üniversitesi  
esennur.sirer@uskudar.edu.tr  
ORCID ID: 0000-0003-0345-4158

Araştırma Makalesi

DOI: 10.31592/aeusbed.832442

Geliş Tarihi: 27.11.2020

Revize Tarihi: 25.05.2021

Kabul Tarihi: 27.07.2021

### **Atf Bilgisi**

Sirer, E. (2021). Sinemada dramatik yapıyı oluşturan unsurların “400 Darbe” filmi üzerinden çözümlenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 738-756.

### **ÖZ**

Kamera keşfedildiği günden bu yana insanın hikâyesini görsel olarak yazan bir araçtır. 20.Yüzyılın ortalarında teknolojik gelişmelerle birlikte filmler daha portatif kameralarla çekilmeye başlanmış, böylece konu seçiminde de özgürleşilmiştir. Bu dönemde Fransa’da ortaya çıkan “Yeni Dalga” Sineması dramatik yapıyı tamamen yönetmenin oluşturduğu, çekimlerin doğal mekânlarda yapıldığı, sade bir anlatım dili olan kendine özgü sinema anlayışını benimsemiştir. ‘Yeni Dalga’nın ilk filmi sayılan “400 Darbe” aynı zamanda “Auteur Sineması” olarak adlandırılan kuramın ilk filmidir. Gösterime girdikten sonra milyonlarca kişi tarafından izlenen ve yönetmeni Truffaut’a “en iyi yönetmen” unvanını kazandıran “400 Darbe” filminin etkisiyle Fransız eğitim sisteminde köklü değişikliklere gidilmiş, öğrenci odaklı eğitim sistemine geçilmesine neden olmuştur. Bu çalışmada; “400 Darbe” filmi, görüntü analizine dayanan ve niteliksel bir yöntem olan dramatik çözümleme yöntemiyle incelenmiştir. Filmde auteur yönetmen Truffaut’nun dramatik yapıyı oluşturan izleği nasıl işlediğine, mekân, oyuncular, ilişkiler ve diyalogları nasıl çekip kurguladığına ve nasıl bir anlatım tarzı kullandığına bakılmıştır. Filmden alınan fotoğraf kareleriyle dramatik yapının tüm unsurları incelenerek çözümleme yapılmıştır. Çalışma ile toplumsal yapıda değişikliklere gidilmesine neden olan “400 Darbe” filminde dramatik yapının güçlü bir şekilde nasıl inşa edildiğinin gösterilmesi hedeflenmiştir.

**Anahtar Kelimeler:** Sinema, auteur, yönetmen, film.

## **An Analysis of the Elements of Dramatic Structure in Cinema: "400 Blows"**

### **ABSTRACT**

The camera is a instrument that visually writes the human story since the day it was discovered. With the technological developments in the middle of the twentieth century, films started to be shot with more portable cameras, thus freedom in the selection of the theme. The "New Wave" Cinema, which appeared in France during this period, adopted a distinctive understanding of cinema, with a simple narrative language, shot in natural spaces completely created by the director, the dramatic structure. The first film of the "New Wave", "400 Blows" is also the first film of the theory called "Auteur Cinema". With the effect of the film "400 Blows", which was watched by millions of people after its screening and earned Truffaut the title of "best director", big changes were made in the French education system, leading to the transition to a student-oriented education system. In this study; The film "400 Blows" was analyzed using the dramatic analysis method, which is a qualitative method based on image analysis. In the film, it is examined how the auteur director Truffaut handles the theme that forms the dramatic structure, how he takes and constructs the space, actors, relationships and dialogues, and what kind of narration he uses. Analysis was made by examining all the elements of the dramatic structure with the photographs taken from the film. With the study, it is aimed to show how the strong dramatic structure was created in the film "400 Blows", which caused changes in the social structure.

**Keywords:** Cinema, auteur, director, film.

### **Giriş**

İnsanın kamera ile hikâye anlatıcılığı kameranın insan gözü gibi hareket edebildiği ve yaşamın her anını kaydedebildiği andan itibaren başlamıştır. Resmî olarak sinema tarihi ise, Lumière Kardeşler’in 1895 yılında Paris Grand Café’de halka açık olarak yaptıkları film gösterimi ile başlatılmaktadır (Bergan, 2011, s.13). Bundan 126 yıl önce başlayan film gösterimleri günümüzdeki sinema filmleriyle kıyaslanmasa da yoğun ilgi görmeyi başarmıştır. Sinemadan para kazanma potansiyelinin fark edilmesiyle de pek çok kişi bu alana yönelmiştir (Monaco, 2001, s.224). Böylece yeni bir sektör doğmuştur. Sinema bir eğlence aracı olması yanında çok daha önemli işleve sahiptir. Bütün sanat dallarını içinde barındırarak ortaya çıkmakta ve 7. sanat tanımlaması ile

değerlendirilmektedir. Sinemanın kendine özgü dili ve anlatı tarzı ise görüntüler aracılığıyla kurulmaktadır (Bolat, 2019, s.508; Onaran, 1999, s.4).

1920'li yılların sonuna kadar kamera sadece sinemaya hizmet etmiştir. Araya giren II. Dünya Savaşı'nın ardından bir başka ekran olan televizyon sürekli gösteriler sunan bir yayın aracı olarak yaşama dâhil olmuştur. Televizyonun yayın hayatına başlamasıyla birlikte sürekli yapım üretme ihtiyacı 1956'da "Özgür Sinema"yı doğurmuştur. Bu dönemde filmler daha portatif kameralarla çekilmeye başlamış, mekân konusunda ortaya çıkan özgürlük kameranın da özgürlüğü olmuştur. 1950'li yıllardan itibaren Fransa'da ortaya çıkan "Yeni Dalga", "Özgür Sinema"nın uygulamalarından yararlanmış (Özön, 1990, s.165), kamerayı dilediği serbestlikte kullanmıştır.

"Yeni Dalga"nın başlamasında bir diğer etkili unsur da Fransa'nın o dönemde içinde bulunduğu toplumsal ve siyasal durumdur. Fransız Sineması'nda 1950'lere kadar olan dönemde sanat filmleri çekilmiştir. "Bu dönemde Fransa'da sadece sanat filmleri gösteren sinema salonu sayısı 437'dir. Bu salonlardan 186'sının Paris'te bulunmaktadır" (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2011, s.12). Özellikle Paris dönem itibarıyla sinemanın gelişimi ve yayılımı için uygun bir ortamdır. Bu dönemde başlayan "Yeni Dalga Hareketi"nin kökeni iki sinemasever -film arşivcisi Henri Langlois ve eleştirmen André Bazin'in- yol göstericiliğinde ilerlemiştir. Bazin "Cahiers du Cinéma" adlı sinema eleştirileri yazan derginin, Langlois ise; Paris'te düzenli gösterimler yapan film arşivi "Cinémathèque Française"nin kurucusudur (Kemp, 2014, s.248). II. Dünya Savaşı sırasında Alman işgali altındaki Fransa'ya girmesi yasak olan Amerikan filmleri savaş sonrasında Fransa'da büyük ilgi görmüştür. Salon sayısının fazlalığı "yenilikçi ve yabancı filmler için yeterli bir pazar oluşturmuştur" (MEB, 2011, s.12). Henri Langlois de kurduğu "Cinémathèque Française"nin geniş arşivi sayesinde eski ve yeni tüm filmleri sinemasever gençlerle buluşturmuştur (Esen, 2013, ss.36-37).

Aynı dönemde, 1951 yılında André Bazin tarafından kurulan "Cahiers du Cinéma Dergisi" bünyesinde toplanan bir grup sinema eleştirmeni sinema sanatını derinlemesine incelemeye ve sinema hakkında derinliği olan makaleler kaleme almaya başlamıştı. Farklı ideolojik anlayışa sahip bu eleştirmenleri sadece sinema tutkusu biraraya getirmiş, önyargısız biçimde sinemayı sanat yapmak için uğraşmışlardı. "Cahiers du Cinéma Dergisi" bünyesindeki Truffaut, Godard, Chabrol, Rohmer, Rivette gibi o günün tanınmamış genç sinemacıları "Yeni Dalga" adı altında filmler çekmeye başlamıştı (Vincenti, 1993, s.115). "Yeni Dalga" (Nouvelle Vague)'nın manifestosu kameranın kalem gibi kullanılması temeline dayanıyordu. "Le camerastylo" kamerayı kalem gibi kullanarak kişisel anlatımların gerçekleştirilebileceği kamera-kalem kuramının temelini atan Alexandre Astruc, "Cinema d'auteurs" yani auteur sineması kuramı'nın da (Onaran, 1986, s.147) fikir babasıydı. Astruc, 1948 yılında "L'ecran Français Dergisi"ne yazdığı bir yazısında (Esen, 2013, s.34) yönetmenin de diğer sanatçılar gibi eserin tamamının sahibi olduğu fikrini savunmuştu (Vincenti, 1993, s.125). Auteur kuramı; senaryo yazarı gibi aradaki kişilerin çıkarılarak dramatik yapının yönetmen tarafından kurulması temeline dayanmaktadır. Auteur filmlerinde; yönetmenin kurduğu dramatik yapı toplumsal sorunlardan çok kişilerin iç dünyasını yansıtmaktadır (Özön, 1990, s.166). Yönetmenler tarafından başarılı yapımlara imza atılan "Yeni Dalga"nın ortaya çıkış sürecinde; Astruc bir çağrıyı dile getirmiş, Langlois malzemeyi temin etmiş, Bazin temel yapıyı oluşturmuş, Truffaut, Godard, Chabrol, Rohmer ve Rivette gibi yönetmenlerde "Auteur Kuramı"ni eserlerinde uygulamışlardır (Monaco, 2013; Akt; Esen, 2013, s.38).

1950'lerde Fransa'da doğan ve gelişen "auteur kuramı", 1962 yılında Andrew Sarris'in yazdığı "Notes on the Auteur Theory" adlı yazıyla Amerika'ya adım atmıştır. Kuramı formülize eden Sarris, auteur yönetmeni belirleyen üç kriter ortaya koymaktadır: Öncelikle yönetmen teknik açıdan yeterli olmalıdır, ikinci olarak görülebilir, seçilebilir bir kişiliğe sahip olmalı ve ürettiği filmlerde kendi imzası olan biçim özelliklerini sergileyebilmelidir, üçüncü olarak da filmin iç anlamı, ruhu ve coşkusu olmalıdır (Büker, 2012, Akt; Esen, 2013, s.41). Wollen'a (2017, ss.149-150) göre; izleyicinin düş gibi izlediği, aslında "filmin önyüzüdür" ve bunu yönetmen düzenler. Filmin bir de "bilinçaltında" yatan süreci vardır ve diğer sanatlardan farklı olarak sinemada auteur bir katalizör görevi yaparak bir iç anlam üretir. Sinema sanatının yaratıcılığını ön plana çıkaran ve yapıttan daha çok yapıttın üreticisine önem veren yönetmen odaklı "auteur kuramı", sinemanın bir sanat, yönetmenin de özgün kişiliğiyle bir sanatçı olduğunu savunmaktadır (Gökmen, 2018).

“Yeni Dalga” yönetmenleri içerik kadar işin teknik yanına da önem vermiştir. “Yeni Dalga” filmlerinde teknik olarak gerçekçilik duygusu; tanınmamış oyuncularla, sade makyajla, samimi diyaloglarla ve doğal mekânlarla sağlanmıştır. Bu konuda Bazin’in anahtar cümlesi doğanın her zaman fotojenik olduğudur (Wollen, 2017, s.113). Doğal mekânlar geniş kamera açılarıyla ve uzun planlarla gösterilmektedir. Sinemada “Yeni Dalga”nın öncü ismi Bazin, Eisenstein’in "montaj" teorisi yerine, gerçekliği en zengin haliyle gösteren alan derinliği kavramından yararlanmıştır (Gök, 2007, s.121). Bazin’e göre; bu filmlerin biçimle ilgili teknik anlamda iki önemli özelliği bulunmaktadır: “alan derinliği ve plan-sekans. Alan derinliğinden anlaşılana, bir çerçevenin içinde ön planda görülenlerle, arka planda görülenlerin aynı netlikte olmasıdır. Plan-sekans deyimi ise, ‘sürekli çekim’, ‘uzun çekim’ ya da ‘çekim içinde kurgu’ anlamlarına gelir; filmin bir bölümünü, bir sekansı, tek bir çekimle, kurgu için kesmelere başvurmadan tamamlamaktır” (Vincenti, 1993, s.121). “Yeni Dalga” filmlerinde sinemanın en küçük birimi plan, en büyük birimi sekansla birleştirildiği için sahnelerin uzunluğu göze çarpmaktadır. Kamera çekilen planlarda çoğunlukla durağan kullanılmıştır ama plan-sekansta durağanlığın önüne geçmek için daha hareketlidir, bu nedenle kayma hareketlerinden yararlanılmaktadır (Yıldız, 2014, s.124). Dönem itibarıyla kameranın hareketli kullanımı 16 mm.’lik kameralarla sağlanmış ve bu kameralar sinema dilinin gelişimine büyük katkı sağlanmıştır (Vincenti, 1993, s.126). Ayrıca sesin canlı kaydedilmesi de filmlere dinamizm ve doğallık katmıştır.

“Yeni Dalga” yönetmenlerinin fikir birliği yaptığı konulardan birisi de kurgunun ön plana çıkarılıp anlamın kurgu ile kesintiye uğratılmamasıdır. Bu nedenle; filmlerinde gereksiz yere kurguya başvurmamışlar, hayatın doğal akışına uygun şekilde yaptıkları görünmeyen kurgu sayesinde filmleri gerçek hayata yaklaştırmışlardır. Bu şekilde seyirciye hissettirmeden yaptıkları kurgu ile özel bir anlatım dili oluşturmuşlardır. Yönetmenler filmlerinde planları birbirine bağlamak için; açılma, kararma, zincirleme gibi farklı kurgusal noktalama işaretleri yerine sadece kesme yöntemi kullanılmıştır. Kesme ile çarpıcı bir etki yaratılması ve dramatik yapının desteklenmesi hedeflenmiştir (Özön, 1990, s.166). Bazin; kesmenin en önemli işlevinin eksilti olduğunu, uzun çekimlerin birleştirilmesinde durak işlevi gördüğünü belirtmiş, özellikle Truffaut filmlerinde kesmeyi gerçekliği bozmadan görüntüleri nesnel biçimde yansıtmak için kullanmıştır (Büker, 2012, s.111).

Nesnel bir bakış açısıyla ürettikleri filmlerinde söylem ve tarz birliği olmayan “Yeni Dalga” yönetmenleri düşük bütçeli ve bağımsız filmleriyle yönetmen sinemasının önemli örneklerini vermişlerdir. (Yıldız, 2014, ss.114-115). “Cahiers du Cinéma” dergisi eleştirmenleri, dönemin muhafazakâr Fransız sinemasını reddetmiş, onun yerine Amerikalı yönetmenleri ve bir yönetmenin fark edilebilir imzasını taşıyan auteur kuramını desteklemiş (Kemp, 2014, s.248), bu görüşlerini de çektikleri filmlere taşımışlardır. Yönetmen kimliğinin yanı sıra bir sinema eleştirmeni de olan Truffaut’ya göre; o döneme kadar Fransız Sineması çok edebiydi ve tiyatrodan etkilenmişti, çok az sinemasaldı ve sinema dilinin özelliklerinden haberdar değildi (Vincenti, 1993, ss.124-125). Truffaut, Fransız sinemasına yönelik eleştirel tutumu nedeniyle, 1958’de Cannes Film Festivali’ne çağrılmamıştı. Ancak bir sonraki yıl yönetmenliğini yaptığı “400 Darbe” filmi ile festivale damga vurmuştu (Kemp, 2014, s.249).

“Bir auteur’ü incelemek için harekete geçiş, zaten onun yaptığı filmde ötürüdür” (Esen, 2013, s.44). Eserleriyle öne çıkan auteur yönetmenlerden birisi de Truffaut’dur ve O’na genç yaşta hak ettiği ünü “400 Darbe” filmi getirmiştir. “400 Darbe”, Truffaut’nun ilk uzun metrajlı filmidir ve ilk izlendiği anda kendisine hemen ün kazandırmıştır. Bu film aynı zamanda Fransız “Yeni Dalga Hareketi”nin başlangıcının da müjdesini (Kemp, 2014, ss.252-253) vermiştir. “400 Darbe” filminde ailesi tarafından istenmeyen, okuldaki katı disiplin kuralları nedeniyle de eğitim sisteminin mutsuz ettiği Antoine adında 12-13 yaşlarındaki bir çocuğun hikâyesi anlatılmaktadır. Filmin orijinal adı "faire les quatre cents coups" Fransızca “okulu kırmak” anlamına gelmektedir. Okulundaki katı disiplin kuralları ve ezberci eğitim anlayışına katlanamayan Antoine sürekli okuldan kaçıp özgürlüğüne kavuşma hayalleri kurmaktadır. Yönetmenin bu tema üzerine kurduğu dramatik yapı Antoine’ı sürekli açmaza sürüklemektedir. Bir çocuk olarak aile ve okuldan yoksun olmak onu yanlışlar yapmaya ve yalan söylemeye alıştırmıştır. Antoine’ın filmde yalana başvurmadan kendini en iyi ifade ettiği yer ıslahevinde psikologla konuştuğu sahnedir. Eleştirmenler tarafından çok doğal bulunan bu sahne yönetmen Truffaut tarafından yazılı bir metin olmadan ve sesli olarak çekilmiştir. Çekim sırasında psikoloğun Antoine’a sorduğu soruları Truffaut doğaçlama olarak sormuş, daha sonra sahne üzerine dublaj yapılmıştır (Kemp, 2014, s.253).

"400 Darbe" filminin konusu ile Truffaut'nun hayat hikâyesi arasında paralellikler vardır. Truffaut'nun çocukluğunda, annesi bir dergide sekreter olarak çalıştığı için yoğun çalışma hayatını bahane etmiş ve oğluna çok az ilgi göstermiştir. Üvey babası da bir dağcılık kulübünde vaktini geçirmiş, Truffaut'la ilgilenmemiştir. Filmde Antoine'nin evi olarak kullanılan sıkışık daire Truffaut'un Paris'in merkezinde yer alan ve ailesi ile birlikte yaşadığı evinden izler taşımaktadır. Truffaut da Antoine gibi sığıntı olarak yaşadığı evi yerine hayatını Paris sokaklarında geçirmiştir. Truffaut'nun en büyük tutkusu sinemadır ve okulu kırdığı zamanlarda tıpkı Antoine gibi sinemaya gitmektedir. Filmin başrol oyuncusu Antoine'ın yaşadığına benzer bir hırsızlık olayından sonra Villejuif'de suçlular için olan bir merkeze gönderilmiş ve buradan kaçmaya çalışmıştır. Sonrasında 1951 yılında Indochina'daki Fransız savaşında yer almak için orduya katılmış, oradan da kaçtığı için hapis cezası almıştır. Truffaut, o yıllarda, film eleştirmeni arkadaşı André Bazin tarafından hapisten kurtarılmış ve bir süre Bazin'in evinde yaşamıştır (Mahrer, 2013, s.7). Bazin'den etkilenerek film eleştirileri yazan Truffaut, ilk filmi "400 Darbe"yi 1959 yılında tamamlamıştır.

Cannes Film Festivali'nde izlendiğinde büyük yankılar uyandıran ve Truffaut'a en iyi yönetmen ödülünü kazandıran "400 Darbe" filminin sonunda Antoine sorgulayan ve suçlayan bir ifadeyle yüzünü seyirciye dönmüş, Truffaut bu sahneyi dondurmuştur (Kemp, 2014, s.253). Film eleştirmenleri tarafından çok etkili bulunan son sahne aslında filmin burada bitmediği ve devamının çekileceğinin ipucunu vermiştir. Truffaut, dramatik anlamda Antoine'nin hikâyesine yeni bir düğüm atmıştır ve seyirci bu düğümün sonucunu merak etmektedir. Kısmen otobiyografik bir yapı olan "400 Darbe" filminin devamı sonraki 20 yıl boyunca beş filme yayılmış ama hiçbiri "400 Darbe" kadar başarılı bulunmamıştır. Truffaut ise; yaşamı boyunca 25 film çekmiş, 30 film hedefine ulaşmadan 52 yaşında vefat etmiştir (Kemp, 2014, ss.252-253).

"400 Darbe" filminin çalışmanın örneklemini olarak seçilmesinin nedeni; filmde yönetmenin oluşturduğu özgün dramatik yapı ve bu yapıyla oluşturulan iç anlamının yarattığı güçlü tesirdir. Film gösterime girdiği 1959 yılında Fransa'da dört milyon kişi tarafından izlenmiş, aile, okul ve toplumsal yapının çocuklara bakış açısı sorgulanmıştır (McKim, 2015). "400 Darbe" filmi Fransa'da o güne kadar olan geleneksel eğitim sisteminin eleştirilmesine ve eğitimde yeni bir sayfa açılmasına sebep olmuştur. Bu dönemden itibaren Fransa'da okul sayıları artırılmış, öğrenciye bakış açısı değiştirilerek daha özgürlükçü, tüm öğrencilere açık ve birbirine bağlı bir sisteme geçilmiştir. (Ergün, 2018, s.134). "Okulun olumlu bir sosyal iklime sahip olmasının, öğrencilerin okula yönelik olumlu tutum geliştirmelerinde çok önemli bir katkısı vardır" (Şahin ve Atbaşı, 2020, s.674). Bu durum öğrencilerin sonraki yaşamlarını da etkilemektedir. "Gelişim dönemlerinin başarı ile tamamlanması, bireylerin algıladıkları yaşam kalitesi üzerinde doğrudan etkilidir. Birey yaşam algıları ise içerisinde buldukları toplumu etkileyebilmektedir" (Şimşek ve Çöplü, 2018, s.18-19). Toplumun bir yansımasının görüldüğü okullardaki geleneksel eğitim sisteminde; "öğretmen-öğrenci ilişkisi toplumdaki güç ve iktidarın bir yansıması şeklinde" (Sarığöz ve Özkara, 2015, s.711) ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda; öğrenciler birer nesne konumuna indirgenmekte, özgür düşünce yeteneğine sahip olamamaktadır.

Bu çalışmada; çekildiği dönemde geniş bir izleyici kitlesinin beğenisini kazanarak, toplumsal yapıda değişikliklere gidilmesine neden olan ve yönetmeni Truffaut'a "en iyi yönetmen" unvanı kazandıran "400 Darbe" filmi teknik ve içerik olarak auteur ekseninde değerlendirilecektir. Filmin konusunun yanı sıra konunun nasıl işlendiği, dramatik yapıyı oluştururken izleyicinin dikkatini çekmek için nerelere düğümler atıldığı, kişiler ve kişilerin hem kendi hem de çevreleri ile olan ilişkileri ve diyalogları, yönetmenin kullandığı kamera ve kurgu teknikleriyle konuyu anlatış biçimi dramatik çözümlene yöntemi kullanılarak analiz edilecektir. Çalışmada; filmin içerisinden seçilen fotoğraf kareleriyle teknik ve içerik olarak inceleme yapılırken görsel anlamda filmin nasıl işlendiği ve dramatik yapının nasıl oluşturulduğunun bulunması hedeflenmiştir. Filmde verilen mesajın anlaşılması ve doğru hedefe ulaştırılması açısından dramatik yapının güçlü tutulduğu düşünülmektedir.

## **Sinemada Dramatik Çözümleme**

Bir sinema filmin çözümlenmesinde dramatik yapının hangi öğelerden oluştuğu, filmin anlaşılması ve mesajı doğru verip vermediğinin belirlenmesi açısından önem taşımaktadır. Dramatik

yapının çözümlenmesinde filmin konusu ve konunun ilgi çekiciliğinin yanı sıra bu konunun görsel olarak nasıl işlendiği de belirleyicidir. Dramatik yapıyı oluşturan kişiler, ilişkiler, kişilerin yaşadığı mekânlar ve anlatımın akıcılığı çözümlenmenin ana unsurlarıdır. Bu durumun görsel anlamda filmde nasıl işlendiği ise; filmin içerisinden seçilen fotoğraf karelerinin teknik ve içerik olarak incelenmesi ile analiz edilmektedir.

Dramatik çözümlemede bakılacak unsurlar şunlardır;

1. Filmin uyarılma olup olmadığı: Filmin uyarılma olup olmaması dramatik çözümlemede izleğin belirlenmesini sağlamaktadır. Eğer film uyarılma ise; asıl yapıta ne ölçüde uyulmuş olduğuna bakılmalıdır. Bu durum sadece temel düşünceden yola çıkma ya da eseri harfi harfine uygulama şeklinde de olabilmektedir.
2. Dramatik yapı farklı unsurlar bir araya getirilerek oluşturulmaktadır. Bunlar;
  - a. İzlek ve işlenmesi: Yönetmen görüntü aracılığıyla filmin içeriğini aktarır. İzlek yani tema ise; bu içeriğin en kısa biçimde özetlenmiş biçimidir. İzlek ilgi çekici, sağlam, yalın ve işlenmeye elverişli olmalıdır. Film boyunca konunun işlenmesi ve geliştirilmesiyle de dramatik yapı kurulur. Filmin ana izleği yanında konuyu zenginleştirmesi açısından ikincil izlekler de vardır. İkincil izlekler ana izleğe uygun mu yoksa filmi zenginleştirmek için mi konulduğu önemlidir. İzlek nasıl işlenmiş? Konu salt olgulardan mı oluşuyor yoksa sağlam, inandırıcı bir temele mi dayanıyor? Konu kolaylıkla ve ilgi ile izleniyor mu, akıcı mı? gibi öğeler dramatik yapının akışını belirlemektedir.
  - b. Dramatik yapının bölümleri: Bir film; giriş, gelişme, düğüm ve çözümlenme bölümlerinden meydana gelir. Bu bölümlerin hangi ayrımlarda ve nasıl ortaya konulduğu ise filmin yapısını oluşturur. Dramatik yapının çatışma ve durgunluk yerleri, filmin sonucunun gidişata uyup uymadığı dramatik yapının bölümlerini belirler.
  - c. Noktalama çeşitleri: Noktalama dramatik yapının çeşitli bölümlerini birbirine bağlama işlemine denilmektedir. Filmde çekimlerin nereden ayrıldığı, birleşme noktalarında ne gibi uygulamalar yapıldığı ya da çekimlerin nasıl birleştirilmiş olduğu ve bu birleşmeden nasıl bir anlam çıktığı noktalama yani kurgu çeşitleriyle oluşturulmaktadır.
  - d. Kişiler: Yönetmen izleği en iyi biçimde işleyebilmek için bu izleğe uygun kişileri, çevreyi ve bunlar arasındaki ilişkileri ele alır. Dramatik yapıyı oluştururken kişilerin analizi, kişiler arasındaki ilişkiler ve kişilerin çevre ile olan ilişkileri önem taşır. Kişilerin yaşı, cinsiyeti ve görünüşünün yanı sıra filmdeki kişinin dış görünüşüne mi, yaradılışına, ruhsal yapısına mı önem verildiği, ruhsal durumları gerçeğe uygun olup olmadığı, kişilerin kendilerine yüklenen özyapıya ne derece uygun davrandığı, ruhsal durumlarını açığa vuruş biçimleri ve bu kişilerin toplumsal durumlarını belirleyici davranışları da önemlidir.
  - e. Çevre: Filmde kişilerin yaşadığı ve ele alınan çevre ya da çevreler yanında filmin bu çevreleri yüzeysel mi derinlemesine mi gibi ne ölçüde yansıttığı da önemlidir. Kullanılan mekânların gerçeğe uygunluğu filmde çevreyle olan ilişkiyi yansıtmaktadır.
  - f. Söyleşme: Söyleşme doğal mı, kitabî mi? Söyleşme kişilere uygun mu? Söyleşme kişi üzerinden seyirciyi ne ölçüde bilgi sahibi yapıyor? Söyleşme olgunun gelişmesine ne ölçüde yardımcı oluyor? gibi soruların cevap bulduğu film içerisinde yer alan diyalogların inandırıcılığı izleğin akıcılığı açısından önem taşımaktadır.
  - g. Anlatış: Yönetmenin bir konuyu anlatırken başvurduğu iki yol vardır. Film; kişilerin bakış açısından ve ağzından anlatılıyorsa buna öznel anlatım, kameranın yani üçüncü kişinin gözünden anlatılıyorsa buna da nesnel anlatım denilmektedir (Özön, 1990, s.75-

179). Bu nedenle; yönetmenin oluşturduğu dil önem taşımakta, teknik olarak kameranın konumlandırılışı ve hareketleri de yönetmenin anlatımını belirlemektedir.

### **'400 Darbe' Filmi'nin Dramatik Çözümlemesi**

Çalışmada; François Truffaut'nun yönetmenliğini yaptığı "400 Darbe" filmi, görüntü analizine dayanan ve niteliksel bir yöntem olan dramatik çözümleme yöntemiyle incelenmiştir. İncelemenin örneklemini oluşturan "400 Darbe" filminde; aile, okul ve toplum baskısından kurtulup özgür olmak isteyen orta öğretim çağındaki bir çocuğun hayatı konu edilmektedir. Bu bağlamda; auteur yönetmen Truffaut'nun filmde dramatik yapıyı oluşturan izleği nasıl işlediği, oyuncular, ilişkiler, diyaloglar ve mekânı nasıl çekip kurguladığı ve nasıl bir anlatım tarzı kullandığına bakılmıştır. "400 Darbe" filminden alınan fotoğraf kareleriyle dramatik yapının tüm unsurlar incelenmiş, bu yapının nasıl oluşturulduğu çözümlenmiştir. Bu çalışma kapsamında etik kurul kararının gerektirecek herhangi bir yöntem kullanılmamıştır.

#### **Filmin Uyarlama Olup Olmadığı**

"400 Darbe" filmi yönetmeni François Truffaut'ya "auteur" niteliği kazandıran baş yapıt niteliğinde bir filmidir. Gösterime girdiği yıl "en iyi yönetmen" ödülünü alan film bir uyarlama değildir ama yönetmenin yarı otobiyografik hayat hikâyesidir. Yönetmen filmdeki güçlü dramatik yapıyı ve ana izleği kendi hayatından alıntılanmıştır. Truffaut; mutsuz geçen çocukluğun 12-13 yaşındaki bir çocuğu nasıl suç işlemeye teşvik ettiğini anlattığı filminde aslında kendi hayatından motifler kullanmıştır. Eleştirmenler filmin ve baş karakteri Antoine Doniel'in başarısında yönetmenin alter egosunun yansımalarının olduğunu söylemektedir (Kemp, 2014, s.252).

"400 Darbe" aslında özgürlük hakkında yapılmış bir filmidir. Kısıtlama ve sınırlamanın hedeflere ulaşmaya engel olduğu ile ilgili bir konusu vardır. Truffaut bu konuyu özgün bir dille anlatmış, anlattığı hikâye dünyanın herhangi bir yerindeki herhangi bir kişiyi içine alabilecek görsellikte inşa edilmiştir (Maher, 2013, s.6).

#### **Dramatik Yapı**

1950'lerden sonra Antonioni, Truffaut, Penn gibi çağdaş yönetmenler tarafından doğrusal olmayan ve Aristoteles'in klasik olay örgüsünü kullanmayan bir film anlatısı kullanılmaya başlanmıştır. Auteur kimliğindeki bu yönetmenlerin yaptıkları filmlerinde hayatın içinden öyküler konu seçilerek dramatik yapı oluşturulmuştur. Hikâyeler kahramanın etrafında döner ama kahraman ayırt edilir farklı özelliklere sahip birisi değildir. Toplumun içerisinde yaşayan basit sade insanların hayat öyküleri konu olarak alınmıştır. Bazı yapımlarda bu öykülerin bilinen anlamda bir 'son'u da bulunmamaktadır. Filmin kahramanının eylemleri soyut bir soruna işaret eder ama olay örgüsünde bu durumu çözmek gibi bir amaç yoktur. Sorun ortaya konulurken görüntüler ve konuşmalar da bu durumu destekler (Büker, 2012, s.85) şekilde inşa edilmiştir.

#### **İzlek ve İşlenmesi**

"400 Darbe" filminde doğrusal olmayan bir olay örgüsü kullanılmıştır. Filmde; ne, niçin olmuştur ya da neyin sonucunda olmuştur gibi sorulara cevap aranmamaktadır. Filmin ilginç olmayan sıradan konusu 12-13 yaşlarındaki bir çocuğun hayat hikâyesi üzerinden ilerlemektedir. İzlek sürekli bu konu üzerinden işleyerek dramatik yapı güçlendirilmektedir. Film alışıldığı şekilde bir sonla da bitmemektedir.

"400 Darbe" filminin ana konusu; ailesi tarafından sevilmeyen, okul tarafından da sisteme uygun bulunmadığı için istenmeyen bir çocuğun hayat hikâyesidir. Bu izlek üzerinden aile ve eğitim sistemi sorgulanmaktadır. Filmin ana izleği; küçük bir çocuğun hayatı yolunda gitmeyen konularla uğraşması üzerinden ele alındığı için duygusal yönden oldukça yoğun işlenmiştir. Bunun yanında ikincil önemde olan konular daha çok diyaloglarla verilerek seyirci bilgilendirilmiştir. Bazen de bu konular

görüntülerle anlatılmıştır. Bunlardan birisi de filmin başrol oyuncusu Antoine’ın sinemaya olan ilgisidir. Okuldan ve evden kaçan Antoine’ı mutlu eden tek şey en yakın arkadaşıyla okulu kırıp sinemaya gittiği anlardır. Bu anlatı; arkadaşıyla eğlendiği ve güldüğü yakın plan çekimlerle gösterilmektedir. Filmde ana konu olan Antoine’ın hayatı ve okul ile olan ilişkisinden uzaklaşmamış, izlek sürekli bu konu üzerinden işleyerek dramatik yapı güçlü tutulmuştur.



*Fotoğraf 1.* Filmin açılış sahnesi Antoine Doniel’in sınıfı ve edebiyat dersi (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> adresinden 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

“400 Darbe” filminin etkili açılış sahnesi edebiyat dersi sınavıyla başlamaktadır. Öğrenciler sürekli klasik edebiyat şairlerinin şiirleri ezberletildiği için mutsuzdur. Sınavda da yine ezberlenen klasik bir şiirin yazılması istenmiştir. Kara tahta ve önünde duran otoriter edebiyat öğretmeni bu sınıfta olmaktan ve halinden pek memnun görünmemektedir. Öğrenciler ise; başları önlerine eğilmiş biçimde otoriteye boyun eğmiş görülmektedir. Otoriteye boyun eğmeyen Antoine başı dik bir şekilde sınıfı ve öğretmenini izlemektedir. Antoine sınıfta işlenen dersleri sıkıcı bulmakta, bu nedenle sürekli öğretmene baş kaldırmakta, derslerde haylazlık yapmaktadır. Sınavda bir takvim yaprağı öğrenciler arasında elden ele dolaşırken, öğretmeni tarafından Antoine’nin elinde yakalanır ve tüm sınıfın içinde cezalandırılarak, tahtanın arkasında bekletilir ve teneffüse de çıkarılmaz.



*Fotoğraf 2.* Antoine Sınıfta



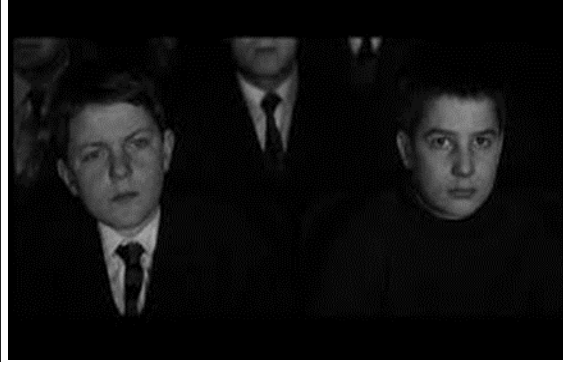
*Fotoğraf 3.* Antoine sınıfta cezalandırılıyor

Antoine’ın evinde yaşadıkları da onu mutsuz etmektedir. Annesi ilgisiz ve sevgisizdir. Üvey babası da her defasında evde fazlalık olduğunu vurgulamaktadır. Okuldan ve evden kaçmak isteyen Antoine’ın filmde mutlu gösterildiği sahneler yakın arkadaşı René ile okulu kırıp sinemaya gittiğinde gülüp eğlendiği anlardır. Antoine’nin hikâyesi somut olaylar ve yaşayan mekânlar üzerinden akıcı biçimde ilerlemektedir. Belirli bir sıra takip eden olaylar kolaylıkla izlenip takip edilebilmektedir.



Fotoğraf 4. Antoine dönme dolapta

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)



Fotoğraf 5. Antoine sinemada

### Dramatik Yapının Bölümleri

Dramatizasyon, gerçeği belirli kurallar çerçevesinde uyarlamak yani rastlantı ve karmaşaya biçim vermek demektir. Dramatik olan gerçeğin kendisi değil ama yoğunlaştırılmış ve yeniden yazılmış hâlidir. Bu çerçevede; gerçeğin anlam ve önem taşıyan parçalarına yer verilir, etkili biçimde düzenleme yapılır (Foss, 2012, ss. 157,159). Önemli olan seyircinin ne anladığı ve nasıl yorumladığıdır. Bu nedenle dramatik yapı kurulurken yönetmenin bakış açısı karşısında seyircinin alacağı tutum önem kazanır. Bu durum filmin başarısını etkiler. Film çekerken yönetmen sıra dışı dramatik etkiler yaratabilir, fakat 'sıradan' olandan dramatik ve etkileyici bir şeyler ortaya çıkarılırsa, sanatçı olunur (Dmytryk, 1990, s.148).“Yeni Dalga, klasik Hollywood öykülemesinden farklı bir stilde hikâyeler yaratmıştır. Öyküleyici sahneler birbirini anlamlı bir biçimde izlemez. Seyirci hiçbir zaman ne olacağını bilemez. Komik bir sahne bir cinayetle tamamlanabilir. Kurgulama, can alıcıdır”(Avrupa Sinemaları, 2011, s.11).

Türkçeye "400 Darbe" olarak çevrilen filmin orijinal adı Fransızca "okulu kırmak" anlamında bir deyimden gelmektedir. Filmin orijinal adı olan bu deyim "faire les quatre cents coups", sorun çıkarmak, ortalığı birbirine katmak anlamında kullanılmaktadır (Özdemir, 2017). Filmdeki güçlü dramatik yapı açılış sahnesinden itibaren okul ve aile ile ilişkilendirilerek, eğitimin gerekliliği ve gereksizliğinin çatışması üzerinden sürdürülmüştür. "400 Darbe" filminde dramatik yapı oldukça başarılı kurgulanmış, bu durum seyircinin yoğun ilgisine yol açmıştır, seyirci yönetmenin tarafında yer almıştır. Filmin başrolünde olan 12-13 yaşlarındaki Antoine'nın hayat hikâyesi, hikâyeyi oluşturan olaylar ve mekânlar üzerinden akıcı biçimde işlenmiştir. Hikâyenin ikincil izleğinde Antoine'nin etrafındaki bulunan annesi, babası, öğretmeni ve arkadaşının tutumları ve ruhsal durumlarına bağlı davranışları dramatik yapıyı destekler biçimde örülmüştür.



Fotoğraf 6. Antoine evde annesi ve üvey babasıyla

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe>, 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir)

Antoine, 1950'li yıllarda Paris'te yaşayan üvey babası ve annesiyle zor sığıldıkları küçük ve bakımsız bir apartman dairesinde yaşamaktadır. Evde yaşayanların hepsi bu durumdan oldukça mutsuzdur ve O'nun hikâyesinde mutsuzluk sürekli işlenmektedir. Aile bireyleri içinde buldukları



çaresizlikten dolayı ev dışında mutlu oldukları hayatı yaşayarak günlerini geçirmektedir. Annesi, istenmeyen bir çocuk olduğunu Antoine'a hemen her gün hissettirmektedir. Evde yırtık pijamaları ile gördüğümüz Antoine'nin merdiven altında sığıştığı küçücük yatağında ne çarşafı, ne de üzerine örtecek yorganı olmadığı için uyku tulumuyla yattığı, film içerisinde anne babasının karşılıklı diyalogu ile seyirciye anlatılmaktadır. Ailesinden ilgi ve sevgi göremeyen Antoine evin alış verişini yapmakta, annesine yemek hazırlarken yardım etmekte, sofrayı kurup kaldırmakta, çöpleri atmakta karşılığında da okulda üvey babasının soyadını kullanabilmektedir.

Dramatik yapının okul tarafı daha yoğun örülmüştür. Her şeyin otorite üzerine kurulu olduğu okul yaşamında öğrencilerin ve öğretmenlerin mutsuzluğu yine karşılıklı diyaloglarla işlenmekte, bu duruma okuldaki katı disiplin kurallarının da eklendiği gösterilmektedir. Öyle ki tenefüs saati bile okul otoritesinin istediği anda faydalandırmadığı bir sistem içerisinde öğrenciler adeta boğulmaktadır. Antoine ve yakın arkadaşı René'nin okul yönetimine ve öğretmenlerine başkaldırıları onların sık sık okuldan uzaklaştırılmalarına neden olmaktadır. Okuldan soğuyan çocuklar "okulu kırmak" için çeşitli bahaneler aramaktadır.



Fotoğraf 7. Antoine okul duvarını siliyor



Fotoğraf 8. Arkadaşı René ile

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Antoine'nin annesinin öldüğü yalanını uydurarak okulu kırması dramatik yapıya atılan güçlü bir düğümdür. Çünkü Antoine okulu kırıp, sinemaya gittiği, dönme dolaba bindiği ve Paris sokaklarında amaçsızca dolaştığı bir gün annesini başka bir adamla görmüştür. Bundan sonra dramatik yapı başka bir şekilde örülmeye başlamıştır. Antoine'ın annesi 'küçük sırlarını söylemesin diye' O'na çok iyi davranmaya başlar. Ailece sinemaya gittikleri gece Antoine'ın en mutlu anıdır.



Fotoğraf 9. Antoine ve ailesinin sinemadan dönüşü

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Antoine'ın annesi oğlunu okuması için teşvik etmektedir. İkisinin diyalogunda anne Gilberte Doinel'in eğitimle ilgili bakış açısı etkileyicidir. O'na göre; dersler ve okul hayatta hiçbir işe yaramamaktadır. Tek faydası düzgün bir iş bulmak için gerekli oluşudur. Üvey babasının statü atlayamama ve mutsuz olma nedenini de lise diplomasına sahip olmayışına bağlar.

Antoine annesine inanır ve karşılıklı konuştukları gece ders çalışır. Ertesi gün edebiyat öğretmeninini ezberlemelerini istediği ödevi yapmış ve Balzac'tan alıntıladığı kompozisyon ödevi ile sınıfta birinci olmuştur ama öğretmeni buna inanmaz. Kopya çektiğini düşündüğü için Antoine'ı okuldan kovar. Bu durumu ailesine nasıl anlatacağını bilemeyen Antoine, arkadaşı René ile birlikte deniz kıyısına kaçmaya karar verir. Deniz metaforu film boyunca özgürlüğü anlatmak için kullanılmıştır. Ancak paraya ihtiyaçları vardır. Satacak bir şeyler düşünürken üvey babasının işyerindeki daktilosunu çalmaya karar verirler ama daktiloyu satamayınca geri yerine koymaları gerekir. İşte o anda Antoine yakayı ele verir ve bekçi tarafından üvey babasına teslim edilir.



Fotoğraf 10. Antoine Balsac okuyor



Fotoğraf 11. Antoine'ın okuldan kovulduğu sahne



Fotoğraf 12. Daktiloyu satmaya çalışırken



Fotoğraf 13. Üvey babası polise teslim eder (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Dramatik yapıda bu kez ipler ailenin eline geçmiş, Antoine'den kurtulmanın fırsatını bulmuşlardır. Üvey babası Antoine'dan şikayetçi olur, annesi de oğlunu önemseyip yardımına gelmez. Bir çocuk olarak geceyi nezarethane suçlularla aynı hücrede geçiren Antoine çok korkmuştur. Gün ağarmadan ıslahevine gönderilir. Cezaevi arabasının içinde Paris sokaklarını geride bırakan Antoine'ın gözlerinden yaşlar süzüldüğü görülmektedir.



Fotoğraf 14. Antoine hapse atılır



Fotoğraf 15. Filmin son sahnesi

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Filmin sonu yaklaşırken, dramatik yapı tekrar düzenlenir. Antoine ıslahevinde oradan kaçan birini görmüştür. O andan itibaren kaçmaya karar verir. Uzun bir kaçma sahnesinin sonunda özgürlüğüne yani denize ulaşmıştır ama ne yapacağını bilememektedir. Sorgulayan gözlerle kameraya baktığında yönetmen dramatik sonu seyirciye bırakmış, Antoine'nin yüzünde donmuştur. Aslında sonu belli olan bir yola çıkmıştır ama bunu önceden bilmesi imkânsızdır, çünkü o bir çocuktur ve çocuk olmak bazen çok zordur.

## Noktalama Çeşitleri

“Yeni Dalga” filmlerinin bir özelliği de plan sekansların yer aldığı uzun çekimlerin kullanılmasıdır. Hareketli kullanılan kamera, plan sekansların hareketli kaydedilmesine yardımcı olmuştur. “Yeni Dalga”nın auteur yönetmenleri hem kamera hem ses konusunda tekniği görsellikle birleştirmişler ve başarılı projelere imza atmışlardır.

“Yeni Dalga”nın önemli çalışmalarından olan “400 Darbe” filminde uzun çekimler ve süregelen kamera hareketleri göze çarpmaktadır. Antoine’nin denize ulaşmak için sürekli koştuğu kaçış sahnesi kesintiye uğramadan çekilen bir plan-sekanstır. Kamera Antoine’ı ıslahevinden denize kadar takip etmiş ama bu uzun plan seyirciyi rahatsız etmeyecek biçimde çekilmiştir. Hareketli kamera sayesinde plan boyunca seyirci Antoine ile birlikte temposunu arttırıp azaltarak o anı yaşamıştır.



Fotoğraf 16. Antoine’ın denize varış plan sekansı

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Filmlerde çekimlerin birleşme yerleri kesme, bindirme, açılma kararına ve zincirleme denilen kurgusal noktalama işaretleri kullanılarak birleştirilmektedir. Kesme; uzun uzun ya da defalarca yapılan çekimleri eksiltmekte kullanılan en yalın, en dinamik ve en çarpıcı etkiyi elde etme yöntemidir. Kesme aynı zamanda “Yeni Dalga” yönetmenlerinin filmlerinde en çok kullandıkları noktalama çeşididir. Truffaut filmlerinde genellikle kesmeye başvurmuş ama filmin iç dinamizmini bozmamıştır. “400 Darbe”de uzun çekimleri bağlarken kesme kullanılmıştır ama izleyici eylemin kesintiye uğradığını anlamaz, sürdüğünü sanır (Büker, 2012, s.111). Buna “görünmeyen kurgu” denilmektedir. Görünmeyen kurgu “400 Darbe” filmine özgün bir bakış açısı kazandırmıştır.

## Kişiler

“Yeni Dalga” filmlerinde teknik anlamda gerçekçilik tanınmamış oyuncularla, sade makyajla, samimi diyaloglarla ve doğal mekânlarla sağlanmaktadır (Gök, 2007, s.121). “400 Darbe” filmindeki kişiler hem fiziksel hem de ruhsal durumlarıyla dramatik yapıyı destekleyecek biçimde seçilmişlerdir. Başroldeki oyuncuların hiçbiri ünlü değildir. Sıradan bir hayat hikâyesinin içinde yer alan bu tanınmamış oyuncular, özellikle de başrol oyuncusu Pierre Léaud; Antoine Doinel rolüyle filmin doğal ve sade akışına tam uyum sağlamıştır.



Fotoğraf 17. Antoine’n üvey babası



Fotoğraf 18. Antoine’n annesi

(400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Filmin diğer oyuncularını ise; başroldeki mutsuz, sisteme karşı direnmekten yorgun ve özgürlük arayışındaki Antoine'ın etrafındaki kişilerdir. Gilberte Doinel rolündeki sarışın, bakımlı ama evi ile ilgilenmeyen ve çocuğuna karşı gelgitleri olan anneyi Claire Maurier; sempatik olmaya çalışan ama üvey oğlunun fazlalık olduğunu kafasından silemeyen, kendi hobileri ile ilgilenen az eğitilmiş üvey baba Julien Doinel rolünü de yine tanınmamış bir oyuncu Albert Rémy oynamıştır.

Filmde; Guy Decomble as Sourpuss; edebiyat öğretmeni olarak oldukça önemli bir roledir. Edebiyat öğretmeni filmin açılış sahnesinden itibaren eleştirilen eğitim sisteminin temsilcisi rolünde gösterilmiştir. Edebiyat öğretmeni; filmde benimsediği didaktik eğitim anlayışı ve uyguladığı katı disiplin kuralları ile diplomadan başka bir işe yaramayan ezberci eğitim sisteminin ve erkin simgesi durumundadır. Ayrıca filmin bir sahnesinde edebiyat öğretmeninin bu sıkıcı sisteminden öğrenciler gibi kendisinin de bunaldığını bir başka öğretmene itiraf etmesi seyirciye sistemi sorgulatmaktadır.



Fotoğraf 19. Edebiyat öğretmeni (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)



Fotoğraf 20. René ile sinema önünde (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Filmde haylaz, sevimli ve işini bilen en iyi arkadaş René Bigey rolünü Antoine Auffay canlandırmıştır. René'nin babası Mösyo Bigey'i; Georges Flamant, İngilizce öğretmenini; Pierre Repp oynamıştır. Filmdeki diğer önemli karakterler; okul müdürü, polis müfettişi, inceleme sulh yargıci ve komisyon üyesi de tanınmamış oyuncularlardır. Ayrıca filmde; Truffaut ve birkaç ünlü arkadaşı da yer almıştır. Truffaut ve Philippe De Broca lunapark sahnesinde; Jacques Demy, polis olarak; Jean-Luc Godard ve Jean-Paul Belmondo basım işleri sahnesindeki küçük rollerde görünmüşlerdir.

## Çevre

Yeni Dalga yönetmenleri Hollywood'un yüzeyselliğinden kaçınmışlar, İtalyan yönetmen Roberto Rossellini'yi örnek alarak sokaklara çıkmışlardır. Sonsuz kurgulama olanakları, kamera çalışması, ses ve mizansenle oynamayı tercih etmişlerdir. Aynı zamanda sevilen filmlerden alıntılar da yapmışlardır (Avrupa Sinemaları, 2011, s. 11). "400 Darbe" filminde mekân olarak 1948 yılında çekilen "Bisiklet Hırsızları" filmindekine benzer şekilde doğal mekân kullanımları göze çarpmaktadır. İtalyan "Yeni Gerçekçiliği"nin devamı sayılabilecek biçimde filmde doğal mekânlar ve özellikle dış mekânda doğal ışık kullanılmıştır. Bu teknik hikâyenin anlatım gücünü arttırmıştır. Paris şehrinin sokakları filmin platosunu oluşturmuştur. Paris, başrol oyuncusu Antoine'nin da "dünyasının bir parçasıdır; soluduğu hava, aynı zamanda içinde boğulabileceği denizdir" (Kemp, 2014, s. 253).



Fotoğraf 21. Filme plato olan Paris sokakları (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)



Fotoğraf 22. Eyfel Kulesi'nin görüntüsü (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

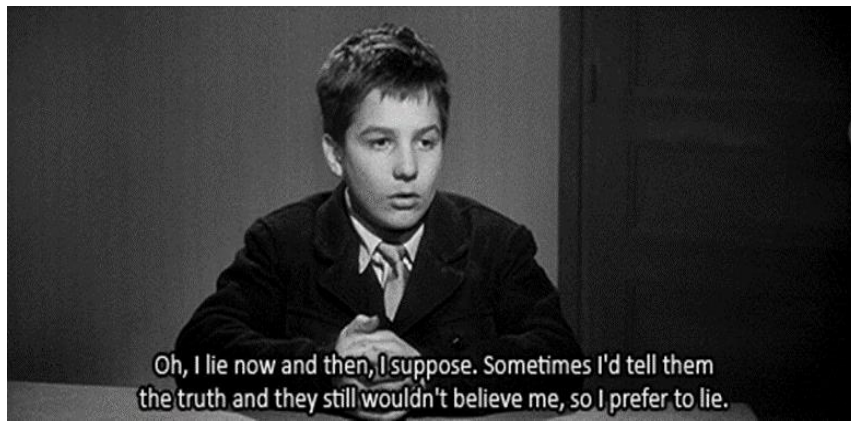
Filmde; Paris sokakları hiçbir kamera ya da ışık düzenlemesine gerek duymadan belgesel filmlerde olduğu gibi tüm yalınlığıyla gösterilmiştir. Paris ve çevresi aynı zamanda Truffaut'nun da çocukluğunun geçtiği mekândır ve yönetmen tarafından iyi bilindiği için çok başarılı biçimde kullanılmıştır. Filmin başrol oyuncusu Antoine Paris sokaklarında gezerken O'nu takip eden geniş açılı kamera alan derinliğini de yakalamıştır. Yönetmen filmin daha ilk sahnesinde filme konu olan sokakları Paris'in simge yapısı Eyfel Kulesi ekseninden göstermektedir. Truffaut, ilk görsel metaforunu Paris'in simgesi Eyfel Kulesi'nin görüşünü binalarla kısıtlayarak kullanmış, kısıtlamanın rahatsız edici yanına dikkat çekmiş ve Eyfel Kulesi binaların arkasından sürekli kadraja girmiştir (Maher, 2013, ss. 6-7).

Bir diğer kısıtlama ise; Antoine'nin ev yaşamının yine metafor üzerinden gösterilmesidir. Truffaut, Antoine'nin ev hayatının tüm sahnelerini çok küçük bir dairede çekmiştir. Antoine'ın uyuduğu yer merdivenin altındaki bir alanda olduğu için annesi ve üvey babası odalarına geçmek için onun alanından geçmek zorunda kalmışlar, bu durum Antoine'ın özgürlük alanını sürekli işgal edildiğini vurgulamak için kullanılmıştır. Evdeki çekimler oldukça sıkışık bir mekânda gerçekleştirilmiş, böylece yönetmen yaptığı kamera konumlandırmalarıyla Antoine'a özgürlük için hiçbir boşluk bırakmamıştır.

Kameranın konumlanması aynı zamanda yalın anlatımı da desteklemiştir. "400 Darbe" Filmi'nde doğal mekânlar geniş kamera açılarıyla ve uzun planlarla gösterilmiştir. Ayrıca "Yeni Dalga" sinemasının bir özelliği olan "alan derinliği" kavramını bu filmde göze çarpmaktadır. Şehrin sokaklarında anlatımı zenginleştirmesi için tüm alanlar nettir. Okul sahnelerindeki kamera konumlandırmalarında da tüm detaylar seçilebilecek şekilde alan derinliğinden yararlanılmıştır. Filmin başından itibaren kullanılan mekânlar ve çekim teknikleri Antoine'ın sıkışmışlık yada özgürlük duygularını yansıtmıştır. Teknik olarak uzun soluklu kamera devinimleri, alan derinliği ile sağlanan geniş planlar ve kamera hareketleri görsel bir dil oluşturmuştur. Eksik kalan noktalar da diyaloglarla tamamlanarak, anlatım güçlendirilmiştir.

### Söyleşme

"Yeni Dalga" yönetmenlerinin bir özelliği de diyaloglara çok önem vermeleri ve karakterleri tanıtmak yada eksik bırakmamak için diyalogu tercih etmeleridir. Daha sonra tüm "Yeni Dalga" filmlerinde görüleceği üzere Truffaut "400 Darbe" filminde diyaloglara çok önem vermiş, konuşmalarda yalın, sade ve doğal bir dil kullanmıştır. Filmdeki karakterler doğal ve yaşamın içinden olduğu için konuşmaları da karakterlerine uygun doğallıkta yansıtılmıştır. Ayrıca başrol oyuncusu Antoine'ın diyalogları da o yaştaki bir çocuk için oldukça başarılı bulunmuştur.



Fotoğraf 23. Antoine'ın ıslahevinde psikolog ile konuşması (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

Filmin en önemli sahnelerinden biri başrol oyuncusu Antoine'ın kendini en iyi ifade ettiği yer olan ıslahevinde psikologla konuştuğu sahnedir. Sahnede beden dili diyalogun önüne geçmiştir. Doğallığıyla eleştirilenlerden tam not alan sahnenin çekimleri Truffaut tarafından yazılı bir metin olmadan ve sesli çekilmiş, çekim sırasında psikoloğun sorduğu soruları Truffaut doğaçlama olarak Antoine'a sormuş, daha sonra üzerine dublaj yapılmıştır (Kemp, 2014, s.253).

## Anlatış

"Yeni Dalga" filmlerinin genelinde görüldüğü gibi "400 Darbe" filmi de nesnel bakış açısıyla çekilmiştir. Kamera olayları yansız olarak takip etmiş, film üçüncü kişinin gözünden ve göz hizası çekim açısından anlatılarak tarafsızlık gösterilmiştir. Seyirci film boyunca tarafsız bir biçimde olayları yorumlamaya davet edilmiştir.

Senaryosunu da kendinin yazdığı "400 Darbe" filminde Truffaut, dramatik yapının tüm unsurlarını kullanarak güçlü bir anlatım dili oluşturmuştur. Filmde anlatım Truffaut'un tarzı olan renkli ve hareketlidir. Filmin temposu hiç düşmemektedir. Tempo biraz yavaşladığında yeni bir düğüm atılarak, izleyicinin dikkatinin dağılmasının önüne geçilmektedir. Truffaut sinemayı sirke benzetmektedir. Filmde kamera hareketlerini de buna göre dizayn etmiştir. Auteur yönetmen Truffaut; sirkteki renkli dünyayı sırasıyla filmlerine koyduğunu, izleyicinin dikkati dağılırken filmin temposunu yavaşlattığını, daha sonra seyirciyi tekrar avucunun içine aldığı ve gösterişli bir sonla filmi bitirdiğini söylemiştir (Büker, 2012, s.89).

"400 Darbe" filminin sonu filmlerde görülen aksine alışılmışın dışında çözüme ulaşmadan bitirilmiş, Truffaut seyirciyi soru işaretleriyle birlikte arafta bırakmıştır. "Yapıttan çok gerçekliğin peşinde koşan yaklaşım mutlu sonu vermez. Sonucu seyirciye bırakır. Anlamı dikte etmez, seyirci her zaman bir yoruma gitme şansına sahiptir" (Yıldız, 2014, s.115). Filmin sonunda açık alana yani özgürlüğüne koşan Antoine açık denize ulaşmıştır ama orada kalmıştır. Özgürlük gibi görünen şey aslında gidilecek başka bir yer olmamasıdır. Truffaut tam bu sahnede Antoine'ın yüzünü dondurmuş (Maher, 2013, s.7) ve filmi sonlandırmıştır. Aslında belki de sonucu söylemiştir. Hep arzulanan özgürlük aslında sınımlanacak bir liman arayışı mıdır?



Fotoğraf 24. Antoine denize ulaşmıştır ama özgürlüğüne ulaşmış mıdır (400 Darbe Görseller, <https://www.google.com/search?q=400+darbe> 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.)

## Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Dünyayı bilme ve anlama adına yapılan gayretler aslında insanoğlunun birleştiği noktadır. Bütün sanat alanlarında olduğu gibi sinema da hayatı farklı boyutlarıyla ele almaktadır. Toplumu anlamaya ve toplumsal bakış açılarını göstermeye çalışan auteur sinema aile, okul, çevre gibi pek çok toplumsal konuya ustaca değinmiştir. 'Auteur' yönetmenler tarafından ele alınan bu tarz filmlerde dramatik yapı öyle gerçekçi kurulmuştur ki, filmde herkes kendinden ve yaşadığı toplumdaki bir şeyler bulabilmektedir. Auteur yönetmenin toplumu değiştirme gibi bir misyonu yoktur ama oluşturduğu dil ile sistemin sorunlarına dikkat çekmekte, izleyicinin işlenen konular üzerinde düşünmesi ve çözüm arayışına gitmesi noktasında etkili olmaktadır.

Auteur sinemanın önemli filmlerinden biri kabul edilen "400 Darbe" filmi aynı zamanda Fransız "Yeni Dalga" Sineması'nın da başlangıç filmi olarak dikkat çekmektedir. "Yeni Dalga"; 1950'li yıllarda André Bazin önderliğindeki sinema eleştirmenlerince oluşturulan, tiyatroyun devamı şeklinde biçimlenen sinema anlayışına karşı çıkan, bireysel ve toplumsal konuların "auteur" denilen yönetmen bakış açısıyla işlendiği ve taşınabilir kameranın kullanılmaya başladığı dönemdir. "Yeni Dalga" filmlerinde, toplumsal olmayan ama toplumun içinden konular kişisel yaşam öyküleri üzerinden

işlenmiştir. Bu dönemde; kamerayı kalem gibi kullanarak kişisel anlatımların gerçekleştirildiği, “kamera-kalem” anlayışıyla olay örgüsünün teknik olarak desteklediği filmler üretilmiştir.

“Yeni Dalga” filmlerinden olan ve 1959 yılında Cannes Film Festivali’nde yönetmeni François Truffaut’a “en iyi yönetmen” ödülünü kazandıran “400 Darbe” özgürlük üzerine yapılmış bir filmidir. Filmde; ailesi tarafından istenmeyen, okulda ise katı disiplin kuralları ve ezberci eğitim anlayışının kurbanı olan Antoine Doinel adında bir çocuğun mutsuz yaşam hikâyesi anlatılmaktadır. François Truffaut’nun hayatından izler de taşıyan ve yönetmenin 26 yaşında tamamladığı “400 Darbe” filmi, sinema eleştirmenleri tarafından izlenmesi gereken filmler listesinde daima üst sıralarda yer alan bir “auteur film” örneği kabul edilmektedir. Bir filmin “auteur” kabul edilebilmesi için öncelikle yönetmenin teknik açıdan yeterli olması gerekmektedir. İkinci özelliği; yönetmenin görülebilir, seçilebilir bir kişiliğe sahip olması ve ürettiği filmlerde kendi imzası olan biçim özelliklerini sergileyebilmesi önem taşımaktadır. Son olarak da filmin ruhu, coşkusu ve iç anlamı bulunmalıdır.

“400 Darbe” filmi; dramatik yapısı, iç anlamı, kullanılan teknikler ve etkileri bakımından dikkat çekici bir filmidir. Sinema filmlerinde dramatik yapının yönetmen tarafından doğru oluşturulması, verilen mesajın doğru algılanması ve seyirciyi yanına çekmesi önemlidir. Ayrıca mesajın iletim şekli ve görsel olarak nasıl işlendiği de önem taşımaktadır. “400 Darbe” filmi gösterime girdiği tarihlerde toplumsal yapıda değişikliklere gidilmesine sebep olmuş, okulların durumunu çarpıcı biçimde gözler önüne sermiş ve eğitim sistemine darbe vurmuştur. Bu filmden sonra Fransız eğitim sisteminde köklü değişikliklere gidilmiş, özgürlükçü, tüm öğrencilere açık, katı disiplin kuralları ve ezberci anlayıştan vazgeçilen, birbirine bağlı bir eğitim sistemine geçilmiştir. Eğitimde reform dönemi olarak adlandırılan bu dönemde okul sayısında arttırılmıştır.

“400 Darbe” filminde Truffaut sade bir dil ile basit bir hikâye anlatmıştır. Film boyunca kurguladığı olay örgüsünde; oyuncular ve çevre dramatik yapıyı oluşturacak şekilde ustaca yansıtılmıştır. Filmin izleği süresince yaşadıkları hayattan ne aileler, ne öğrenciler, ne de öğretmenler memnundur, ama kimse değiştirmek için çaba göstermemekte, durumu olduğu gibi kabul etmektedir. Bu durum film içerisinde durum tespiti olarak görüntülerle ve diyaloglarla etkili bir biçimde işlenmiştir. Filmin açılış sahnesinden itibaren yönetmen tarafından oluşturulan dramatik yapı mekân ve kamera kullanımı ile de desteklenmiştir. Filmin başrolündeki Antoine’ın mutlu anlarını geçirdiği sinema salonu, Paris sokakları ve denize ulaştığı anlarda izleyici mekânın ferahlığını hissetmekte, mutsuz anlarını geçirdiği küçük apartman dairesinin merdiven altında, hapishane ve kalabalık okulda sıkışmışlık hissini yaşamaktadır.

Dramatik yapı oluşturulurken günün teknik olanaklarından da faydalanılmış, taşınabilir kameralarla çekilen filmde Paris ve çevresi doğal film platosu olarak kullanılmıştır. “400 Darbe” filminde şehrin sokaklarında geçen sahneler geniş açılı kamera ile çekilmiş, alan derinliği ile şehrin dokusunu oluşturan mekân ve içindeki insanlar olanca doğallığıyla gösterilmiştir. İç mekân çekimleri dar alanlarda gerçekleştirilerek, insanların sıkışmışlık hissi yine kamera aracılığıyla yansıtılmıştır. Antoine’nin hapishaneden kaçıp denize ulaştığı sahnede olduğu gibi yapılan uzun çekimlerde kamera hareketli kullanılmış, hareketli plan sekanslarla kesmeye ihtiyaç duymadan akıcılık sağlanmıştır. Dinamizmin sağlanması için kesme gereken durumlarda da dramatik yapının kesintiye uğramaması için görünmeyen kurguya başvurulmuştur.

Auteur kuramı gelişen sinema teknolojisi kullanımı ile özünden bir şey kaybetmemiştir. Çünkü teknoloji içeriği bozguna uğratmadan desteklemektedir. Önemli olan içeriktir. Bir ana fikirden yola çıkan yönetmen eğer bunu dile getirme yolunu biliyorsa, teknik sadece yardımcı unsur olarak kalmaktadır. “400 Darbe” filminde teknikle desteklenen önemli bir konu dramatik yapının tüm unsurları kullanılarak işlenmiştir. Ailesinden ve okulundan mutsuz olduğu için girdiği özgürlük arayışı başrol oyuncusu Antoine’ı her defasında daha da açmazın içine sokmuş, bu durum küçük bir çocuğun gözünden film boyunca yorumlanmıştır. Film sayesinde ebeveynlerin ve öğretmenlerin çocuklara bakış açısında yeni bir ufuk açılmıştır. “400 Darbe” filmi aracılığıyla; çocukların da özgürlük alanları olduğunun unutulmaması, çocukları yetiştirirken sevgi, özen ve özveri gerektiği mesajı verilmiştir.

Sinema keşfedildiği günden bu yana insanları etkilemiş ve hayatlarına dokunmuş güçlü bir kitle iletişim aracıdır. Özellikle işi iyi bilen auteur yönetmenler tarafından anlatılan hikâyeler dünya çapında yankı bulmuş, pek çok konuya sinema üzerinden dikkat çekilmiştir. Toplumun içinden seçilen konular ve auteur bakış açısıyla yapılan dramatik yapısı güçlü filmler; sorunların toplumun nezdinde öne çıkarılmasına ve çözüm yolları bulunmasına yardımcı olmuştur. Bu bağlamda; filmlerde dramatik yapıyı oluşturan unsurların ustaca kullanılması verilmek istenen mesajın da doğru ve anlaşılır biçimde iletilmesini sağladığı için toplumsal yapıda değişikliklere gidilmesine yol açtığı düşünülmektedir.

### Yazarların Katkı Oranı

Çalışma tek yazarlı olduğu için yazarın katkı oranı %100'dür.

### Çıkar Çatışması

Çalışmada çıkar çatışması teşkil edebilecek bir durum yoktur.

### Kaynaklar

- Bergan, R. (2011). *The film book a complete guide to the world of cinema*. Londra: Dorling Kindersley.
- Bolat, N. (2019). Geleneksel mecralarda çapraz medya ve transmedya anlatıları üzerine bir inceleme: ağır roman örneği, *Selçuk İletişim*, 12 (2), 503-531.
- Büker, S. (2012). *Sinemada anlam yaratma*. İstanbul: Hayalperest Yayınevi.
- Dmytryk, E. (1990). *Sinemada yönetmenlik*. (çev. U. Uzun). İstanbul: AFA Yayınları.
- Esen, Ş. K. (2013). Sinemada auteur kuramı. Z. Özarslan (Ed.), *Sinema kuramları 2*, içinde: (33-50). İstanbul: Su Yayınları.
- Ergün, M. (2018). *Modern eğitim sistemlerinin doğuşu ve gelişimi - Cilt-1*. Ankara: Pagem Akademi Yayınları.
- Foss, B. (2012). *Sinema ve televizyonda anlatım teknikleri ve dramaturji*. (çev. M. K. Gerçekler). İstanbul: Hayalperest Yayınevi.
- Gök, C. (2007). Sinema ve Gerçeklik. *Sosyal Bilimler Dergisi*. 1 (2). 2007. 112-123.
- Gökmen, E. (2018). Auteur kuramı ve bir auteur yönetmen olarak Ömer Kavur. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 11(58). ss.649-668.
- Herme, G. (2006). *"The 400 Blows"-children lost in the health care system*. <https://www.researchgate.net/publication/233908115> adresinden 25.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Jaich, L. (2017). *Constraints of childhood in truffaut's "The 400 Blows"*. <https://www.researchgate.net/publication/316171313> adresinden 25.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Kemp, P. (2014). *Sinemanın tüm öyküsü*. (çev. E. Yılmaz ve N. Yılmaz). İstanbul: Hayalperest Yayınevi.
- Maher, B. (2013). *Les quatre cents coups aka The 400 Blows*. Fresh Film Festival Study Guide. <https://julianwhiting.files.wordpress.com/2013/09/400-blows-film-guide-blows.pdf> adresinden 31.08.2020 tarihinde erişilmiştir.



- McKim, K. (2015). *Teaching The 400 Blows*. The Cine-Files.  
file:///C:/Users/Esennur/Downloads/Teaching\_The\_400\_Blows\_The\_Cine-Files%20(1).pdf  
adresinden 31.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları. (2011). *Avrupa sinemaları*. Ankara: T.C Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Monaco, J. (2013). *Bir film nasıl okunur? Sinema dili, tarihi ve kuramı*. (çev. E. Yılmaz). İstanbul: Oğlak Yayınları.
- Onaran, Â. Ş. (1986). *Sinemaya giriş*. İstanbul: Filiz Kitabevi.
- Özdemir, B. *François Truffaut'un "The 400 Blows"u mercekte altında*. Habertürk internet sitesi  
<https://www.haberturk.com/francois-truffaut-un-the-400-blowsu-mercek-altinda-1694877-sinema>  
adresinden 01.11.2019 tarihinde erişilmiştir.
- Özön, N. (1990). *100 soruda sinema sanatı*. İstanbul: Gerçek Yayınevi.
- Sarıgöz, O. ve Y. Özkara (2015). Öğretmen adaylarının eleştirel pedagoji ve ilkeleri hakkındaki görüşlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*. Cilt: 8, Sayı: 39. ss. 710-716. doi: 10.17719/jisr.20153913791.
- Şahin, A. ve Atbaşı, Z. (2020). Olumlu okul iklimi oluşturmada öğretmenin rolünün incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 6(3), 672-689.
- Şimşek, H. ve Çöplü, F. (2018). Lise öğrencilerinin riskli davranışlar gösterme düzeyleri ile okula bağlanma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 4(1), 18-30. Doi: 10.31592/aeusbed.358223
- The Buffalo Film Seminars (2008). François Truffaut, 400 Blows. *The Market Arcade Film & Arts Center*. XVI:6.
- Vincenti, G. (1993). *Sinemanın yüz yılı*. (çev. E. Ayça). İstanbul: Evrensel Basım Yayın.
- Wollen, P. (2017). *Sinemada göstergeler ve anlam*. (çev. Z. Aracagök ve B. Doğan). İstanbul: Metis Yayınları.
- Yıldız, S. (2014). *Sinematografik anlatım*. İstanbul: Su Yayınları.
- 400 Darbe Görseller (2020).  
[https://www.google.com/search?q=400+darbe&sxsrf=ALeKk00jttMFdhqJqq0gRCe\\_HSyP0sKvg:1591364821034&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKEwino\\_b25rpAhWmk4sKHbz9BNcQ\\_AUoAnoECBcQBA&biw=1266&bih=595](https://www.google.com/search?q=400+darbe&sxsrf=ALeKk00jttMFdhqJqq0gRCe_HSyP0sKvg:1591364821034&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKEwino_b25rpAhWmk4sKHbz9BNcQ_AUoAnoECBcQBA&biw=1266&bih=595)  
adresinden 01.06.2020 tarihinde erişilmiştir.

## **Extended Abstract**

### **Introduction**

The camera is a tool that visually writes the story of the human since its discovery. Until the first quarter of the twentieth century, the shootings of this tool were seen in movie theatres with great interest. In the middle of the century, the screening area expanded with the release of television, and movies began to be shot with more portable cameras. The "New Wave" Cinema, which appeared in France during this period, also experienced freedom in the use of space and theme selection with portable cameras. The directors who have formed the "New Wave" are a group of unprejudiced cinema enthusiast critics gathered within the "Cahiers du Cinéma" magazine of André Bazin. These filmmakers, who watched and analysed hundreds of films, made existential films that reflected one's inner world when they sat on the director's chair. The narrative language is plain and distinctive in these films, where the dramatic structure is completely created by them. They developed the 'Auteur Theory', where the movie comes to the fore with the director's perspective.

"The 400 Blows" which is considered as the first movie of the "Auteur Cinema", is also the first movie of "New Wave". The film attracted great attention from the moment it was released in 1959, and the same year its young director François Truffaut won the best director award at the Cannes Film Festival with his first movie. The film, which means "skipping the school" in French, tells the story of a boy named Antoine who is 12-13 years old, who is not desired by his family and who suffers from the education system due to strict discipline rules at the school. The film is a semi-autobiographical work due to the similarities with the childhood life of the director Truffaut.

### **Method**

In the study, the movie "400 Blows" directed by Truffaut was analysed by dramatic analysis method. The elements of the dramatic structure were examined with the photographs taken from the film and how this structure was created was evaluated through the parts of theme and dramatic structure, people, environment, conversations and the expression style. In addition, how the dramatic structure in the film was created with the technique was observed. In this context; camera use, camera positioning and editing techniques were examined.

### **Findings**

In the plot set up by the auteur director François Truffaut throughout the film "400 Blows"; the actors and the place are skillfully reflected in a way that creates the dramatic structure. During the course of the film, neither the students, nor the parents, nor the teachers are satisfied with the education system, but nobody tries to change it and accepts the situation as it is. This situation has been effectively processed with images and dialogues as a situation determination in the film. The dramatic structure created by the director from the opening scene of the film was presented in association with the school, and the school was used as the venue for a significant part of the film. The people, environment, and dialogues that make up the dramatic structure have been constructed in association with education. In the dialogues in the film, it is given from a critical point of view from time to time that the education system does not work at all.

While the dramatic structure is being established, the attitude of the audience against the perspective of the director gets more important as this affects the success of the movie. The dramatic structure was very successful in the movie "400 Blows". The life story of 12-13 years old Antoine, who starred in the film, has been told in a fluent manner through the events and places that make up the story. The school side of the dramatic structure is more intensely built. In the story, the attitudes of people around Antoine and their behaviours depending on their mental state supported the dramatic structure. The shooting techniques used for the places from the beginning of the movie reflected Antoine's feelings of being stuck or freedom. Technically, long-running camera movements, wide plans provided with

field depth and “invisible fiction” gave the film an original perspective. The narration in the film was strengthened by completing the information without any camera movements with the dialogues. Thus, it was observed that a strong dramatic structure was created within the film.

### **Conclusion, Discussion and Recommendations**

The efforts made to know and understand the world are actually the point where human beings meet. Auteur cinema, which tries to understand society and show its social perspectives, skillfully touched on many social issues such as family, school and environment. The dramatic structure in such films handled by 'auteur' directors is so realistic that everyone can find something from themselves and the society they live in. The auteur director does not have a mission to change the society, but with the language he creates, he draws attention to the problems of the system, and is effective in the audience's reflection on the topics covered and seeking solutions.

The “400 Blow”, which is considered as one of the most important films of Auteur cinema, also stands out as the starting film of the French “New Wave” cinema. The “New Wave” is the period, which was brought in the 1950s, by the cinema critics under the leadership of André Bazin, who more cared about the individual and social problems against the elitist, theatre-based movies and it is the period when the “auteur theory”, also called as the director's perspective gave its first fruits and the camera which became technologically portable was started to be used as a writing tool by means of images.

The “400 Blows”, which always remains at the top films to be watched in the lists of the cinema critics, won the best director award at the Cannes Film Festival in 1959 for its 26-year-old director François Truffaut as a result of its strong dramatic structure and supporting of this structure with the technique and actually inflicted a heavy blow by revealing the education system, and after this movie, radical changes were made in the French education system.

Being unhappy of his family and his school, the leading role Antonie's, search for freedom has put him in a deadlock every time and at the end, the movie opened a new horizon in the perspectives of parents and teachers towards children. The message telling that the children also have a free space, and that love, care and dedication was necessary when raising them were conveyed to each and every audience through this movie. In this context; films with strong dramatic structure, made with selected subjects from within the society and an auteur perspective; It ensured that the problems were brought forward in the eyes of the society and solutions were found. The skillful use of the elements that make up the dramatic structure in the films is thought to lead to changes in the social structure, as it enables the message to be conveyed correctly and clearly.